

og efter Sættelsen af Den overordnede Kommission maa man ogsaa forvente, at der indenfor denne har været delte Meninger om dette Spørgsmaal, selv om jeg ikke tvivler om, at der i dens Forretningsudvalg har været overvejende Stemning for, at man skulde engagere Staten saa stærkt som muligt.

Det ærede Medlem Hr Rode begyndte med at tale om, at jeg havde sagt, at jeg forstod godt Grunden til, at han gjorde den taktiske Forandring, da han fik Ordet, at han sagde: Den egentlige Hovedsag til alt dette ligger hos Indenrigsministeriet, hos Indenrigsministeren, der ikke har gjort dit og ikke gjort dat — det andet holdt han saadan hen som noget, man jo ogsaa kunde komme ind paa, men som traadte i andet Plan. Nu siger det ærede Medlem, at han forstod ikke, hvad jeg mente med, hvad Grunden var; der kunde dog ikke behøves nogen særlig Grund til, at han ogsaa bad om Oplysninger om de Skrivelser, de Henstillinger og de Skridt, der var gjorte fra Indenrigsministeriets Side. Nej, det var der ikke Anledning til at opholde sig ved; det var ganske naturligt, at det ærede Medlem søgte det. Men det opholdt jeg mig heller ikke ved. Hvad jeg opholdt mig ved, var, at medens man baade før og efter, at Finansudvalgets Betænkning er afgivet, i hele den radikale og socialistiske Presse har fremstillet Forholdet saaledes, at det hele skulde lægges paa Statsbanernes Indkøb af Kul, søgte det ærede Medlem nu at skubbe dette tilbage i andet Plan og sige: Nu skal Vægten lægges paa, om Indenrigsministeren har gjort det eller det, som vi mener, han skulde have gjort. Det ærede Medlem vilde have, at jeg skulde sige, hvad Grunden efter min Mening var til denne taktiske Forandring fra det ærede Medlems Side. Det skal jeg meget gerne. Jeg tror, det hænger sammen med, at man har opdaget, at Generaldirektøren har faaet denne Bemyndigelse fra den tidligere Minister til at handle paa egen Haand med Hensyn til Kulindkøbene, og at man er kommet i Tanker om, at den Gang den nuværende Generaldirektør blev ansat ved Statsbanerne, fremhævede man fra radikal Side mest af alt dette, at Grunden til, at man havde valgt netop

denne Mand, var, at han var en udmærket Forretningsmand, der laa hans Hovedegenkab. Man kunde spørge, om man ikke skulde have en jernbanekyndig Mand til Generaldirektør, og der kunde anføres adskilligt til Fordel for den Betragtning, men Hovedsagen var at faa en Forretningsmand, for der skulde foretages saa mange Indkøb af forskellig Art under Statsbanerne, derfor havde man valgt en Forretningsmand til Generaldirektør. Saadan lød det altid fra den Side, netop naar man fremhævede, at det Skridt, man havde gjort, var det eneste rigtige. Derfor tror jeg, at den taktiske Forandring, det ærede Medlem er kommet ind paa, hænger sammen med, at han ved nærmere Eftertanke ser, at den Bagsnak, som man nu skulde til at føre og benytte til at føre et Angreb paa, havde man ingen Udsigt til vilde give noget Resultat. Det har man heller ikke med den taktiske Forandring, som det ærede Medlem har gjort. Hvad siger nu det ærede Medlem? Han siger: Det er parlamentarisk ukonstitutielt, at Ministeren ikke har redegjort for det og det, der mangler flere Skrivelser, siger det ærede Medlem, i den Redegørelse, jeg havde ventet. Det ærede Medlem har foranlediget, at Finansudvalget har spurgt mig om en Redegørelse, og jeg har redegjort for de positive Skridt, som er foretagne fra min Side i denne Sag. Men nu siger det ærede Medlem, at han savner en Skrivelse. Det, som er Hovedsagen i denne Sag, er dog det, at jeg har redegjort for, hvorledes jeg har fremmet Sagen angaaende Fællesindkøb af amerikanske Kul, og under hvilke Former jeg har fremmet den, men nu siger det ærede Medlem, at jeg har udskudt en Skrivelse, som jeg ikke har villet have frem til Finansudvalget. Det er jo fuldkommen latterligt at sige noget saadant, thi hvor har jeg sendt den Skrivelse hen? Jeg har sendt den til en Forsamling, hvor adskillige, formodentlig endda vel de fleste, er mine politiske Modstandere. Der har jeg skjult denne Skrivelse efter det ærede Medlems Fremstilling! Naar det ærede Medlem siger, at jeg har villet forholde Finansudvalget denne Skrivelse, maatte jeg dog have en fornuftig Grund til det. Maa jeg spørge: Naar jeg har sendt denne Skrivelse til en